SFS 1990: 331
Utkom från trycket
den 11 juni 1990

Lag om ändring i lagen (1984: 151) om punktskatter och prisregleringsavgifter;

utfärdad den 10 maj 1990.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs i fråga om lagen (1984: 151) om punktskatter och prisregleringsavgifter

dels att 4 kap. 14 §, 7 kap. 3 §, 8 kap. 7, 8, 10–13 §§ och 9 kap. 2 § skall upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 4 kap. 1 § samt 8 kap. 1, 7 och 11 §§ skall utgå,

dels att nuvarande 4 kap. 4 § skall betecknas 14 § samt att nuvarande 8 kap. 2 och 3 §§ skall betecknas 8 respektive 7 §,

dels att 2 kap. 10 §, 3 kap. 3 och 6 §§, 4 kap. 1–3, 5–13 §§, nya 14 § och 15 §, 5 kap. 5 och 12 §§, 6 kap. 1 §, 7 kap. 1, 7 och 8 §§, 8 kap. 1, 4–6, nya 7, nya 8 och 9 §§, 9 kap. 3 § samt rubrikerna till 4 och 8 kap. skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas sex nya paragrafer, 4 kap. 4, 4 a, 4 b och 6 a §§, 8 kap. 2 och 3 §§, samt närmast före 4 kap. 4, 5, 6 a, 13 och 15 §§ nya rubriker av följande lydelse.

2 kap.

10 § Bestämmelserna i 4 kap. 2 § lagen (1990: 325) om självdeklaration och kontrolluppgifter om vem som skall fullgöra deklarationsskyldigheten för omyndiga, dödsbon och andra gäller i tillämpliga delar.

[1] Prop. 1989/90: 74, SkU32, rskr. 217.

Uppgift som lämnats för en skattskyldig som är juridisk person skall anses ha lämnats av den skattskyldige, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den skattskyldige.

3 kap.

3 § Beskattningsmyndigheten får förelägga den deklarationsskyldige att i den omfattning som anges i föreläggandet lämna de upplysningar som behövs för kontroll av att uppgifterna i en deklaration är riktiga eller annars för beskattningen samt prov och beskrivning på varor som används, säljs eller tillhandahålls på annat sätt i verksamheten.

Beskattningsmyndigheten får vidare förelägga den deklarationsskyldige att visa upp kontrakt, kontoutdrag, räkningar, kvitton eller liknande handlingar som behövs för kontroll av deklarationen.

Ett föreläggande får förenas med vite, om det finns anledning att anta att den skattskyldige annars inte följer föreläggandet.

Bestämmelserna i 3 kap. 6 § taxeringslagen (1990:324) gäller i fråga om befrielse från skyldigheten att lämna upplysningar eller visa upp handling.

6 § Bestämmelserna i 3 kap. 17 § taxeringslagen (1990:324) om utlämnande av uppgifter gäller i fråga om uppgifter i deklarationer och andra handlingar som har avlämnats till ledning för beslut om skatt enligt denna lag eller har upprättats eller för granskning omhändertagits av en myndighet vid skattekontroll.

Handlingar som avses i första stycket skall förvaras hos beskattningsmyndigheten. Om inte regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreskriver något annat, skall handlingarna förstöras sju år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått ut.

4 kap. Beskattningsbeslut

1 § Beskattningsbeslut skall fattas för varje redovisningsperiod eller, om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, för varje skattepliktig händelse.

2 § Har den skattskyldiges deklaration kommit in till beskattningsmyndigheten inom den tid som anges i 2 kap. 8 § eller inom den tid som anges i ett beslut om anstånd med att lämna deklarationen, anses beskattningsbeslut ha fattats i enlighet med deklarationen.

Om deklarationen inte har kommit in till beskattningsmyndigheten inom den tid som anges i första stycket, anses skatten genom beskattningsbeslut ha bestämts till noll kronor. Kommer deklarationen in till beskattningsmyndigheten vid en senare tidpunkt anses beslut i stället ha fattats i enlighet med deklarationen, om inte ett omprövningsbeslut har meddelats dessförinnan.

Omprövning

3 § Beskattningsmyndigheten skall ompröva ett beskattningsbeslut i en fråga som kan ha betydelse för beskattningen om den skattskyldige begär

det eller om det finns andra skäl. Att omprövning skall ske när skattskyldige överklagat ett beskattningsbeslut framgår av 8 kap. 4 §.

Beskattningsmyndigheten får avstå från att på eget initiativ ompröva beslut, om omprövningen skulle avse endast ett mindre belopp.

Om en fråga som avses i första stycket har avgjorts av allmän förvaltningsdomstol, får beskattningsmyndigheten inte ompröva frågan.

Omprövning på begäran av den skattskyldige

4 § Vill den skattskyldige begära omprövning, skall han göra detta skriftligt. Begäran skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut eller, när skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat.

Om den skattskyldige gör sannolikt att han inte inom två månader före utgången av den tid som anges i första stycket fått kännedom om ett beskattningsbeslut som är till hans nackdel eller annan handling med uppgift om skattens storlek, får han ändå begära omprövning. Begäran skall ha kommit in inom två månader från den dag han fick sådan kännedom.

Har den skattskyldige inom den tid som anges i första eller andra stycket gett in skrivelsen med begäran om omprövning till en allmän förvaltningsdomstol, får ärendet ändå prövas. Skrivelsen skall då omedelbart översändas till beskattningsmyndigheten med uppgift om den dag då handlingen kom in till domstolen.

4 a § Om en begäran om omprövning inte är egenhändigt undertecknad av den skattskyldige eller hans ombud, får skattemyndigheten utfärda föreläggande om att undertecknande skall ske med påföljd att omprövning annars inte görs.

4 b § Trots bestämmelsen i 3 § tredje stycket får en fråga som har avgjorts av kammarrätt genom beslut som vunnit laga kraft omprövas, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett regeringsrättsavgörande som har meddelats därefter.

Omprövning på initiativ av beskattningsmyndigheten

5 § Omprövar beskattningsmyndigheten självmant ett beslut får omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges fördel meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut eller, om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat.

Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas även efter den tid som anges i första stycket om det föranleds av beskattningsmyndighetens beskattningsbeslut eller allmän förvaltningsdomstols beslut i mål om skatt enligt denna lag avseende annan redovisningsperiod eller annan skattskyldig.

6 § Ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige får, utom i fall som avses i andra stycket och i 7 och 8 §§, inte meddelas senare än under andra året efter utgången av det kalenderår under vilket beskatningsåret har gått ut eller, om skatteredovisningen inte avser redovisnings-

oder, den skattepliktiga händelsen har inträffat. Har den skattskyldige inte gett in deklaration i rätt tid, får ett omprövningsbeslut som är till hans nackdel meddelas efter utgången av den tid som anges i första stycket. Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas inom ett år från den dag deklarationen kom in till beskattningsmyndigheten, dock senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut eller, om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat.

Efterbeskattning

6 a § Beskattningsmyndigheten får meddela ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige efter utgången av den tid som anges i 6 § första stycket under de förutsättningar och på det sätt som anges i 7–12 §§ *(efterbeskattning)*.

7 § Efterbeskattning får ske om den skattskyldige

1. i deklaration eller på annat sätt lämnat oriktig uppgift till ledning för beskattningen,
2. lämnat oriktig uppgift i mål om skatt,
3. underlåtit att lämna deklaration eller infordrad uppgift, eller,
4. underlåtit att tillhandahålla begärt varuprov,

och den oriktiga uppgiften eller underlåtenheten medfört att ett beskattningsbeslut blivit felaktigt eller inte fattats.

Efterbeskattning får också ske

1. vid rättelse av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende,
2. när en ändring föranleds av beslut som anges i 5 § andra stycket.

8 § Efterbeskattning som avser annat än omprövning enligt 7 § andra stycket 2 får ske endast om den avser belopp av någon betydelse. Efterbeskattning får inte ske om beslutet med hänsyn till omständigheterna skulle framstå som uppenbart oskäligt eller om beskattningsmyndigheten tidigare fattat beslut om efterbeskattning avseende samma fråga.

9 § Beskattningsmyndighetens beslut om efterbeskattning skall meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut eller, när skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat, om inte annat anges i 10–12 §§.

10 § Beslut om efterbeskattning enligt 7 § andra stycket 2 får meddelas även efter den tid som anges i 9 § men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen.

Beslut om efterbeskattning på grund av oriktig uppgift i omprövningsärende eller mål om skatt får meddelas efter den tid som anges i 9 § men senast inom ett år från utgången av den månad då beskattningsmyndighetens eller domstolens beslut i ärendet eller målet har vunnit laga kraft.

11 § Har den skattskyldige avlidit, får beslut om efterbeskattning inte meddelas av beskattningsmyndigheten efter utgången av det andra året

efter det kalenderår under vilket bouppteckningen efter den skattskyl har lämnats in för registrering.

12 §[2] Har den skattskyldige, på sätt anges i 14 § andra stycket skatt brottslagen (1971:69), delgetts underrättelse om misstanke om brott so avser skatt enligt de författningar som anges i 1 kap. 1 § första stycket eller enligt lagen (1984:409) om avgift på gödselmedel eller har åtal väck mot honom för sådant brott, får beskattningsmyndigheten meddela beslu om efterbeskattning för den redovisningsperiod eller den skattepliktiga händelse som brottet avser även efter utgången av i 9 § angiven tid. Detsamma gäller om tiden för att ådöma den skattskyldige påföljd för sådant brott har förlängts genom beslut enligt 14 a § skattebrottslagen.

Beslut om efterbeskattning får i fall som avses i 12 § skattebrottslagen också meddelas efter utgången av den tid som anges i 9 §.

Beslutet om efterbeskattning enligt första stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då någon av de där angivna åtgärderna först vidtogs. Beslutet om efterbeskattning enligt andra stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen vidtogs. Har den skattskyldige avlidit skall dock beslut om efterbeskattning meddelas inom sex månader från dödsfallet.

Beslut om efterbeskattning enligt första stycket skall, utom i fall som avses i 12 § skattebrottslagen, undanröjas av beskattningsmyndigheten, om åtal inte väcks på grundval av den förundersökning som föranlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförlängning eller, om åtal har väckts, åtalet läggs ned eller inte bifalls till någon del.

Vad som sägs i första – fjärde styckena tillämpas också beträffande en juridisk persons beskattning, om åtgärd som avses i första stycket har vidtagits mot den som har företrätt den juridiska personen eller om fall som avses i 12 § skattebrottslagen föreligger beträffande honom.

Gemensamma bestämmelser om beskattningsbeslut

13 § Kan den skattskyldiges uppgifter inte läggas till grund för en tillförlitlig beräkning eller saknas uppgifter från den skattskyldige, får beskattningsbeslutet fattas efter skälig grund.

14 §[3] Efter utgången av den tid inom vilken deklarationen för den sista redovisningsperioden under beskattningsåret skall lämnas får sådan ändring av beskattningsbeslut som berör mer än en redovisningsperiod under beskattningsåret hänföras till den sista redovisningsperioden under beskattningsåret.

Beslut om skatteberäkning

15 § Beskattningsmyndigheten skall snarast efter det att en domstol meddelat beslut i ett mål om skatt fatta det beslut om skatteberäkning som föranleds av domstolens beslut.

[2] Senaste lydelse 1985: 115.
[3] Ändringen innebär bl. a. att andra stycket upphävs.

5 §[4] Om ett beskattningsbeslut överklagats, den skattskyldige begärt omprövning eller det annars kan antas att skatten kommer att sättas ned, kan den skattskyldige av beskattningsmyndigheten få anstånd med att betala skatten. Bestämmelserna i 49 § 1, 2 och 3 mom. uppbördslagen (1953:272) gäller då i tillämpliga delar.

12 § Ränta skall utgå på

1. skatt som avses i 1 § tredje stycket,

2. skatt som den skattskyldige fått anstånd med att betala enligt 5 § till den del skattebeloppet skall betalas senast vid anståndstidens utgång.

I fall som avses i första stycket 1 utgår räntan från den dag då skatten skulle ha betalats enligt 1 § första stycket till och med den dag då skatten skall betalas enligt beskattningsmyndighetens beslut. I fall som avses i första stycket 2 skall bestämmelserna om ränta i 49 § 4 mom. uppbördslagen (1953:272) tillämpas. Räntan skall dock beräknas från den dag, då skattebeloppet skulle ha betalats om anstånd inte medgetts, till och med den dag då anståndstiden går ut.

6 kap.

1 §[5] Beskattningsmyndigheten får, efter ansökan av den som är skattskyldig eller avser att bedriva verksamhet eller vidta åtgärd som kan medföra skyldighet att betala skatt, meddela förhandsbesked i frågor som rör beskattningen, om det är av vikt för sökanden eller för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning.

I fråga om skatteplikt för trycksak enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam kan förhandsbesked också meddelas efter ansökan av den som avser att beställa en trycksak av en skattskyldig.

I frågor som rör beskattning enligt lagen (1957:262) om allmän energiskatt kan förhandsbesked meddelas även efter ansökan av den som i större omfattning förbrukar eller avser att förbruka elektrisk kraft eller bränslen.

7 kap.

1 § Har den skattskyldige i deklaration eller annat skriftligt meddelande som han avgett till ledning för beskattningen, lämnat uppgift som befinns oriktig, skall en särskild avgift *(skattetillägg)* påföras honom. Skattetillägget är tjugo procent av det skattebelopp som inte skulle ha påförts om den oriktiga uppgiften hade godtagits. Detsamma gäller om den skattskyldige har lämnat en sådan uppgift i mål om skatt och uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak eller inte har prövats.

Har avvikelse från deklaration skett med stöd av 4 kap. 13 §, påförs den skattskyldige skattetillägg. Skattetillägget är tjugo procent av den skatt som

[4] Senaste lydelse 1986:1302.
[5] Ändringen innebär att fjärde stycket upphävs.

till följd av uppskattningen påförs den skattskyldige utöver vad som annars skulle ha påförts honom. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av en oriktig uppgift från den skattskyldige påförs dock skattetillägg enligt första stycket.

Har den skattskyldige inte lämnat deklaration och har skatt beslutats genom uppskattning enligt 4 kap. 13 §, påförs den skattskyldige skattetillägg. Skattetillägget är tjugo procent av den skatt som till följd av uppskattningen påförs den skattskyldige utöver den skatt som skulle ha påförts enligt de skriftliga uppgifter han kan ha lämnat till ledning för beskattningen. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av en oriktig uppgift från den skattskyldige påförs dock skattetillägg enligt första stycket.

7 § Beskattningsmyndigheten prövar fråga om särskild avgift. Beslut om skattetillägg på grund av oriktig uppgift i mål om skatt får meddelas inom ett år från utgången av den månad då domen eller det slutliga beslutet i målet har vunnit laga kraft.

Utan hinder av vad som annars föreskrivs om omprövning och överklagande skall den skattskyldiges yrkande i fråga om särskild avgift prövas, om beslut i den beskattningsfråga som föranlett avgiften inte har vunnit laga kraft. Detsamma gäller om det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för den skattskyldige.

8 §[6] Bestämmelserna om eftergift skall beaktas även om yrkande om detta inte har framställts, i den mån det föranleds av vad som har förekommit i ärendet eller målet om särskild avgift.

Ändras ett beskattningsbeslut skall beskattningsmyndigheten vidta den ändring av beslut om skattetillägg som föranleds av beskattningsbeslutet.

8 kap. Överklagande

1 § Beskattningsmyndighetens beskattningsbeslut i en fråga som kan ha betydelse för beskattningen samt beslut om anstånd med att lämna deklaration eller betala skatt, om uppdelning av skattebetalning, om återbetalning av skatt och om att avvisa en begäran om omprövning av beskattningsbeslut får överklagas hos kammarrätten av den skattskyldige och av det allmänna ombudet.

Beslut om skatterevision, föreläggande av vite och avvisande av ansökan om förhandsbesked får inte överklagas.

2 § Den skattskyldiges överklagande skall vara skriftligt och ha kommit in inom sex år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut eller, när skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat. Om beskattningsbeslutet har meddelats efter den 30 juni sjätte året efter det kalenderår under vilket det beskattningsår som beslutet avser har gått ut eller, när skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat och den skattskyldige har fått del av beslutet efter utgången av

[6] Senaste lydelse 1987:1219. Ändringen innebär bl. a. att tredje stycket upphävs.

oktober samma år, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då den skattskyldige fick del av beslutet.

Den skattskyldige får överklaga ett beskattningsbeslut även om det inte gått honom emot.

3 § Beskattningsmyndigheten skall pröva om den skattskyldiges överklagande har kommit in i rätt tid. Har överklagandet kommit in för sent, skall myndigheten avvisa det, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Överklagandet skall inte avvisas, om förseningen beror på att beskattningsmyndigheten har lämnat den skattskyldige en felaktig underrättelse om hur man överklagar.

Överklagandet skall inte heller avvisas, om det inom överklagandetiden kommit in till en allmän förvaltningsdomstol. Överklagandet skall då omedelbart översändas till den beskattningsmyndighet som fattat beslutet med uppgift om den dag då handlingen kom in till domstolen.

4 § Beskattningsmyndigheten skall snarast ompröva det överklagade beslutet. Detta gäller dock inte om överklagandet skall avvisas enligt 3 § eller hinder mot omprövning föreligger enligt 4 kap. 3 § tredje stycket.

Ett överklagande förfaller, om beskattningsmyndigheten ändrar beslutet så som den skattskyldige begär.

Om myndigheten ändrar beslutet på annat sätt än den skattskyldige begär, skall överklagandet anses omfatta det nya beslutet. Finns skäl för det, får myndigheten lämna den skattskyldige tillfälle att återkalla överklagandet.

5 §[7] Om överklagandet inte avvisas enligt 3 § eller förfaller enligt 4 §, skall beskattningsmyndigheten överlämna överklagandet, sitt omprövningsbeslut och övriga handlingar i ärendet till kammarrätten. Om det finns särskilda skäl får överklagandet överlämnas till kammarrätten utan föregående omprövning.

6 § Överklagande av det allmänna ombudet skall vara skriftligt och ha kommit in inom tidsfrist som enligt 4 kap. gäller för beslut om omprövning på initiativ av beskattningsmyndigheten eller efter sådan tid men inom två månader från den dag det överklagade beslutet meddelades.

Överklagas ett omprövningsbeslut som avser efterbeskattning och yrkas ändring till den skattskyldiges nackdel, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag beslutet meddelades.

Om det allmänna ombudet har överklagat ett beskattningsbeslut, skall därav föranledd talan om särskild avgift föras samtidigt.

7 § Ett beslut varigenom förhandsbesked har meddelats får överklagas hos regeringsrätten av den skattskyldige, annan sökande och det allmänna ombudet.

Överklagande av sökanden eller det allmänna ombudet skall ha kommit in inom en månad från den dag då den som klagar har fått del av förhands-

[7] Senaste lydelse 1986:1302. Ändringen innebär bl. a. att andra stycket upphävs.

beskedet. Överklagande av skattskyldig som inte är sökande skall ha mit in inom en månad från den dag då förhandsbeskedet meddelades.

8 §[8] Ett beslut av länsrätten om utdömande av vite får överklagas hos kammarrätten av den som har förpliktats utge vitet och av det allmänna ombudet.

9 § Bestämmelserna i 6 kap. 10, 13, 14 samt 17–24 §§ taxeringslagen (1990: 324) gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag. Vad som i taxeringslagen sägs om riksskatteverket skall gälla det allmänna ombudet. Vad som i 6 kap. 10 § 3 taxeringslagen sägs om länsrätt skall gälla kammarrätt.

9 kap.

3 §[9] Fråga om utdömande av vite prövas av länsrätten i det län där beskattningsmyndigheten är belägen. Har vite samtidigt förelagts med stöd av en bestämmelse i taxeringslagen (1990: 324) eller enligt lagen (1990: 325) om självdeklaration och kontrolluppgifter prövas frågan av den länsrätt som är behörig enligt dessa lagar. Har vite i annat fall samtidigt förelagts med stöd av denna lag och lagen (1968: 430) om mervärdeskatt görs prövningen av den länsrätt som är behörig enligt sistnämnda lag.

Vid prövning av en fråga om utdömande av vite får även vitets lämplighet bedömas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

På regeringens vägnar

ERIK ÅSBRINK

Gunnar Skarell
(Finansdepartementet)

[8] Ändringen innebär bl. a. att andra stycket upphävs.
[9] Ändringen innebär bl. a. att andra stycket upphävs.